

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ترکیه پس از نظام ریاستی به کدام سو تحول خواهد کرد؟

(ترجمه)

نتیجه ی همه پرسی ترکیه که به تاریخ ۱۶ اپریل ۲۰۱۷م به هدف تغییر نظام از پارلمانی به ریاستی صورت گرفت، اعلام گردید که ۵۱-۴۱ درصد خواهان تغییر بودند. با این حال نتیجه ی این همه پرسی خوش بینانه به نظر رسیده و به زعم اردوغان اینکه وی می تواند تغییرات اساسی را در ترکیه به میان آورد و عده ی تصور می کنند که این تغییر سبب بازگشت اسلام به حاکمیت، به ویژه بازگشت خلافت خواهد بود.

نخست: تغییری که رونما گردیده تغییری است بر اساس نظام سیکولریزم حاکم در دولت؛ چنان چه اردوغان به تاریخ ۱۷ اپریل ۲۰۱۷م در شبکه الجزیره تاکید داشت که وی پس از سال ۱۹۲۳م به این سو کدام تغییری را در نظام سیکولریزم حاکم در ترکیه نیاورده و نه به قرن گذشته رجوع خواهد کرد؛ بلکه هدف اش انتقال صلاحیت های تفیذی(قوانین کفری) از ریاست وزرا به رییس جمهوری است. پس در این صورت نظام کفری در جای خود پابرجا است، امید داریم که پروردگار هر چه عاجل این نظام را ریشه کن کند.

دوم: این همه پرسی و تغییر از سوی امریکا است، چنان چه دونالد ترامپ رییس جمهور امریکا و بادر اردوغان، از اولین شخصی بود که به وی مبارک باد گفت تا آن جا که به نقل از هفته نامه ی "الصباح" رییس جمهور امریکا با اردوغان تماس تلفونی گرفته، وی را توصیف نموده و از نظام ریاستی حمایت خود را اعلام کرد. هم چنان ترامپ تاکید داشت که: «شخصاً از این تصمیم و کمپاین حمایت می کنم.» و خطاب به اردوغان گفت: «درمورد دوستی مان توجه خاص دارم.» ترامپ نکاتی را با این همه پرسی دریافت که انتظار می رود با هماهنگی یک دیگر خواهند پرداخت. از سوی دیگر، اردوغان از حمله ی امریکایی ها به هدف پایگاه های نظامی در سوریه تشکری کرد. امریکا با این کار می خواهد که اردوغان را دارای صلاحیت کامل نموده تا خود هر آن چه بخواهد بدون دخالت پارلمان انجام دهد.

زمانی که پارلمان ترکیه نقشه های امریکا را از هم گسیخت، امریکا از اردوغان خواست که در جنگ امریکا با عراق در سال ۲۰۰۳م اشتراک کند که این کار از سوی پارلمان ترکیه با حمایت رأی عام رد گردید، این در حالی بود که اردوغان پیوسته به حمایت امریکا خواهان اشتراک در جنگ علیه عراق بود. زمانی که اردوغان دارای صلاحیت های کلی شود، ضرورتی ایجاد نمی گردد که به پارلمان رجوع کرده و در مورد هر تصمیمی با پارلمان رأی زنی و مشورت نماید و بدون مداخله ی پارلمان می تواند مبنی بر اوامر امریکا هر کاری که بخواهد انجام دهد. می توان از اجرای برنامه های امریکا در سوریه و اخیراً مکر نمودن با گروه های انقلابیون سوری که آنان را تحت تاثیر خود قرار داده، از حلب اخراج شان کرده و

به روسیه ی جنایت کار، نظام ایرانی و ملیشه های آنان تسلیم داد، یاد کرد که با این غدر خود خنجر به انقلاب سوریه وارد کرد که هرگز این لکه ننگین از جبینش پاک نخواهد شد.

حالا ترامپ از خوشحالی نزدیک است که به هوا پرواز کند؛ زیرا ترامپ چیزهای دارد که ضرورت است در تبنی با اردوغان آن را انجام دهد، چیزی که متعلق به مصلحت و منفعت امریکا است و سبب سیطره و نفوذ استعمار امریکایی و جلوگیری از بازگشت اسلام در منطقه می گردد.

سوم: این تغییر اساساً به هدف رخنه کردن در میان اروپا بود؛ زیرا اروپا یکی از سرسخت ترین منتقدین این همه پرسی بوده و به زعم اروپا با این همه پرسی امریکا هرچه بیشتر سیطره ی خود را در ترکیه تحکیم بخشیده و صلاحیت های پارلمان را محدود خواهد ساخت. حصه ی اخیری که اروپا و مزدوران آنان به ویژه انگلیس بر آن مهر تایید می ورزند، حزب مردمی است که یکی بر چهارم حصه ی قدرت را در اختیار دارد. درین میان مبارزه میان امریکا و انگلیس شروع گردیده چنان چه معلوم است، نفوذ اروپا خصوصاً نفوذ انگلیس در ارتش، استخبارات، قضا و تعلیمات عالی، حتی تا سرحد رسانه ها و روزنامه نگاران تنگ خواهد گردید؛ چنان چه حالا نفوذ انگلیس در پارلمان تنگ گردیده است. با این وجود اروپا تحمل این وضعیت را نخواهد داشت؛ زیرا دیده می شود که نفوذش تا آخرین حد به ضعف مواجه گردیده است؛ چنان چه در مصر پس از اساس گذاری نظام ریاستی با پیروی از امریکا با آن چه اردوغان در ترکیه می خواهد، ضعیف گردید.

چهارم: این تغییر غیر ثابت است، این چیز نیست که در پاکستان حاصل گردید، فقط از پارلمانی به ریاستی و پس از آن برعکس چندین بار حسب مزدورانی که در رأس قرار داشته و هرم قدرت را در خور منافع دولت های استعماری خونخوار؛ از قبیل امریکا و انگلیس تشکیل داده اند، صورت گرفت؛ پس نظام دموکراسی چنین کارهایی را اجازه می دهد. این نظام ساخته ای دست بشر بازیچه ی دست حکمرانانی است که سرنوشت بشر را به گودال بدبختی سوق می دهند تا آن جا که شاید در آینده نیز همه پرسی دیگری یا انقلاب صورت گرفته و دوباره به نظام پارلمانی برگشت نمایند.

اما ادعای اردوغان مبنی بر این که: «نظام ریاستی امنیت و استقرار را در ترکیه می آورد و از تقسیم ترکیه بدون اعتراضات کشورهای دیگر که سبب انقلاب اند، جلوگیری خواهد کرد.» این ادعا نیز پوچ و کاذب است، تقسیمات از اول همه پرسی شروع گردید که اکثریت مردم ترکیه پس از ساعت اول به پای نتایج همه پرسی نشسته و به دو بخش تقسیم گردیدند که نصف مردم این همه پرسی را تایید نکرده و مسیر اعتراضات را به خود انتخاب کرده بودند. بدون انقلابات تغییراتی رو نما نمی گردد، تاجایی که هر دو پایخت ترکیه، انقره و استانبول که قلب ترکیه به شمار می آیند در حال تپیدن بود، این هر دو شهری که مورد تایید اردوغان قرار داشت، نتیجه ی همه پرسی در آن برعکس بر آمد. این یک هشدار در آینده خواهد بود که به نقصان مواجه می گردد. صاحبان قدرت و اکثریت فعالیت هایی که در همین دو شهر و تقریباً در همه شهرهای ترکیه صورت گرفت، از این دو شهر متأثر گردیدند.

این نیز هشدار علیه اردوغان بود که ممکن مظاهرات و تحرک های صورت گیرد تا آن جا که چنین کاری از سال های ۲۰۱۲م بدین سو اتفاق می افتد و یا هم کوشش انقلابی که پانزدهم جولای سال پار صورت گرفت، به حدی که اردوغان نمی توانست درست صحبت کند. نتیجه چنان شد که انقلاب ناکامیاب گردیده و این فرصت به وی اعطا گردد. اردوغان نیز اعلام داشت که وی نظامی شبیه نظام فدرالی را چنان چه امریکا می خواهد وی نیز می خواهد تا این که قادر به حل مشکلات گردد باشد؛ اما وی برای کردها استقلال ذاتی را گشایش ساخت، زیرا وی این تفرقه و جدایی را چنان چه در عراق اتفاق افتاد تحمل می کند و این هشدار است بر جدایی و گرفتن استقلال.

اما ادعای دیگری اردوغان این که: «نظام ریاستی خوب ترین نظام برای ترکیه است و به هدف شخصی و یا هم به هدف استبداد قدرت به این کار مبادرت نورزیده ام.» این نیز نادرست می باشد؛ زیرا ساختار نظام چه پارلمانی باشد یا جمهوری یا به گونه ی مالکیت یا هم مانند امپراتوری، با آن که فعلاً در دولت های دموکراسی سیکولریزم در غرب و شرق وجود دارد. در حقیقت هیچ چیزی را تغییر نمی دهد، چنین نظام ها همه استبدادی اند، برابر است که در رأس دولت، فرد حاکم

بوده و یا هم حالت حاکمیت جمعی را داشته باشد؛ زیرا اساس آن جدایی دین از زنده گی و دولت است؛ پس عقیده ی این چنین نظام ها کفر صریح بوده که جای برای استدلال و جدال باقی نمی گذارد و نیز به این نکته عقیده دارند که الله سبحانه و تعالی خالق است؛ ولی وی سبحانه و تعالی حاکم نیست. آن جا که الله سبحانه و تعالی خود می فرماید:

(أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ)

[اعراف: ۵۴]

ترجمه: پر برکت است الله سبحانه و تعالی که پروردگار جهانیان است.

بنأ پذیرفتن سیکولریزم با دموکراسی فاسد در ساختار دولت که با اراده و حاکمیت مردمی استوار است، مردمی که هم شریعت می سازند و بر اساس شریعت ساخته شده و هوای نفس خویش به قضاوت پرداخته و هم با قوانین خویش به الله سبحانه و تعالی شرک می ورزند و نظام خودساخته ای که صلاحیت های تنفیذی را به رییس جمهور یا به امپراتور و یا هم به رییس وزرا اعطا می کند درست نیست، و اکثریت دولت های حاکم در جهان بر همین منوال قرار دارند، آیا کدام تغییری و اصلاحاتی به وجود آورده اند؟ هرگز نه، بلکه همه نظام های ظالم و مستبدی اند که به نعمت الله سبحانه و تعالی و حاکمیت وی کفر می ورزند، مردمان شان را پراکنده کرده و بدبخت ساختند. اکثریت آنانی که تحت این نظام ها حاکمیت می کنند زنده گی سخت و مشقت باری را تحمل می کنند که دارای اضطرابات نفسی، روحی و اخلاقی اند و نظیرشان تا هنوز دیده نشده است تا حدی که تنها معیار، ارزش مادی و منفعت است.

اما این دولت ها مردمان را با اسالیب خبیث شان اشغال نموده تا مبادا از درون انفجار کرده و توانایی ریشه کن کردن و سقوط نظام را پیدا کنند. حاکمان این دولت ها ظالم ترین حکام نسبت به مردم خویش اند که ثروت ملت های خویش را توسط کفار استعمارگر به یغما می برند، با این که این همه مردمی که تحت این نظام ها زنده گی بسر می برند تا هنوز بدیلی را نیافتند که در نبود نظام اسلام و عدم تطبیق احکام اسلام آنان را کمک کند؛ پس دولت های سیکولریستی برای برگشت اسلام به صحنه ی حیات سیاسی مسلمان ها در برابر دعوت گران آن در جنگ قرار دارند و از این ناحیه به تشویش اند، لذا در تلاش اند تا سعی مردم را از آمدن آن جلوگیری نمایند.

مردم هرگز فکر نمی کنند که ای کاش احتمالاً بدیل این نظام ها خلافت باشد، در صورتی اگر نظام اسلام بدیل نظام های کفری باشد، هم به ترکیه و هم به تمام سرزمین های اسلامی و حتی به همه جهان خوب است و ان شاء الله در آینده ای نزدیک شکل خواهد گرفت. نظامی که مردمان را منجمد و یک پارچه ساخته و به طرف خود جذب می کند. بشارت رسول الله صلی الله علیه وسلم را مبنی بر این که امت من ملکیت زمین را در دست خواهد گرفت که شرق و غرب در اختیارش خواهد بود، متحقق خواهد ساخت. حقا که چنین کاری بر الله سبحانه و تعالی ناممکن نیست.

نویسنده: اسعد منصور

۲۹ رجب ۱۴۳۸ هـ.ق

۲۶ اپریل ۲۰۱۷ م